

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр. Поморие, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПОМОРИЕ, III СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Димитър М. Димитров

при участието на секретаря Валентина Ат. Анджерлиева
като разгледа докладваното от Димитър М. Димитров Гражданско дело № 20212160100685 по описа за 2021 година

взе предвид следното.

Производството е образувано по искова молба от Х. ИБР. СЮЛ. от с.Страцин, общ.Поморие, чрез пълномощника и съдебен адресат в гр.Бургас адв. Р. Цв., против Детска градина „Сребърно звънче” с.Страцин, общ.Поморие, представлявано от директора Р. Б. П., с която са предявени иски за признаване на уволнението на ищцата, извършено със заповед № 783/30.07.2021 г., за незаконно и за отмяната му като такова, за възстановяване на ищцата на предишната ѝ работа при ответника на длъжност „учител”, както и за заплащане на обезщетение в размер 7 756.02 лв., за оставането на ищцата без работа поради уволнението, в размер на brutното ѝ трудово възнаграждение за времето от шест месеца, считано от 02.08.2021 г., ведно със законната лихва върху обезщетението, считано от предявяване на иска до окончателното му изплащане. Претендират се от ищцата и разноските по делото.

Правното основание на предявените иски е чл.344, ал.1, т.2 и т.3 КТ, вр.с чл.225, ал.1 КТ,.

Исковата молба е приета за разглеждане от съда и препис от нея е изпратен на ответника, който е подал отговор, с който оспорва предявените иски като изцяло неоснователни и недоказани, моли съдът да ги отхвърли като такива. Също претендира разноски.

В съдебно заседание ищцата се явява лично и се представлява от пълномощника си адвокат, който поддържа предявените претенции.

Ответникът в съдебно заседание също се представлява от пълномощник адвокат, който поддържа отговора и застъпеното с него становище за неоснователност на претенциите.

За да се произнесе по така поставените за решаване правни спорове съдът взе предвид следното.

Не се спори между страните, а и се установява от представения заверен препис от трудов договор № 2454-464/12.01.2021 г., сключен между ищцата, от една страна като работник/служител и ответника ДГ „Сребърно звънче” с.Страцин, от друга страна, като работодател, че от датата на сключване на договора ищцата е била в трудови правоотношения с ответника, на длъжност „учител”, с код по НКПД 23425002, за пълно работно време от 8 часа, при 5 дневна работа седмица, с основно месечно възнаграждение 1 260 лв. В договора е посочено, че същият е сключен на основание чл.67, ал.1 КТ, вр.с чл.70 от КТ, при изпитателен срок 6 месеца.

Не се спори също така, че с процесната заповед № 783/30.07.2021 г., на основание чл. 71, ал. 1, от КТ, в рамките на изпитателния срок, трудовото правоотношение на ищцата е прекратено, считано от 02.08.2021 г.

Установява се също така, че ищцата е била в трудови правоотношение с ответника, на длъжността учител, и в периодите, както следва: 28.09.2020 г. 02.10.2020 г., по силата на трудов договор № 2360-310/28.09.2020 г., сключен на основание чл.68, ал.1, т.3 от КТ, в периода от 05.10.2020 г. до 09.10.2020 г., по силата на трудов договор № 2366-376/19.10.2020 г., сключен на основание чл.68, ал.1, т.3 от КТ, в периода от 12.10.2020 г. до 16.10.2020 г., по силата на трудов договор № 2315-385/19.10.2020 г., сключен на основание чл.68, ал.1, т.3 от КТ, в периода от 19.10.2020 г. до 23.10.2020 г., по силата на трудов договор № 2315-385/19.10.2020 г., сключен на основание чл.68, ал.1, т.3 от КТ, в периода от 26.10.2020 г. до 30.10.2020 г., по силата на трудов договор № 2377-387/26.10.2020 г., сключен на основание чл.68, ал.1, т.3 от КТ, както и в периода от 02.11.2020 г., до 23.12.2020 г., по силата на трудов договор № 2395-405/02.11.2020 г., сключен на основание чл.68, ал.1, т.1 КТ, вр.с чл.70 от КТ, преписи от които трудови договори са представен по делото.

Трудовият стаж по горепосочените правоотношения е надлежно отразен в трудовата книжка на ищцата, препис от която също е представен по делото.

Установява се също така от представения препис от регистрационна карта на ищцата в ДБТ, че за периода от прекратяване на процесното трудово правоотношение до датата на приключване на съдебното дирене по делото ищцата е регистрирана като безработна в Бюрото по труда.

При така установената фактическа обстановка съдът прие следните правни изводи.

Съгласно чл.70, ал.1 КТ, когато работата изисква да се провери годността на работника или служителя да я изпълнява, окончателното приемане на работа може да се предшества от договор със срок за изпитване до 6 месеца. Такъв договор може да се сключи и когато работникът или служителят желае да провери дали работата е подходяща за него.

Срок за изпитване може да се уговори както при договор за неопределено време, така и при всички видове срочни договори. Видът на трудовия договор е без значение за валидността на клаузата за изпитване – Решение № 11/ 27.01.2015 г. по гр. д. № 4911/2014 г., III г. о., ГК на ВКС.

По силата на чл.70, ал.5 КТ, за една и съща работа с един и същ работник или служител в едно и също предприятие трудов договор със срок за изпитване може да се сключва само веднъж.

Ограничението по чл.70, ал.5 от КТ, обхваща не само случаите, когато срокът за изпитване се уговаря повторно при съществуващо трудово правоотношение, но и когато след прекратяване на трудовия договор за изпълнение на определена длъжност се сключва нов трудов договор за същата по естеството си трудова функция, тъй като годността на работника да изпълнява работата вече е проверена. – Решение № 261/07.11.2014 г. по гр. д. № 1477/2014 г., IV г. о., ГК на ВКС.

Несъмнено в случая процесното трудово правоотношение е предхождано от множество такива между същите страните и за една и съща трудова функция, ето защо клаузата със срок на изпитване в полза на работодателя в сключения между страните трудов договор № 2454-464/12.01.2021 г., като сключена в противоречие с разпоредбата на чл.70, ал.5 от КТ, е недействителна, поради което съдът приема, че в полза на работодателя не е съществувало потестативното право да прекрати трудовия договор на основание чл.71 от КТ.

По изложените аргументи съдът намира, че трудовото правоотношение между ищцата и ответника е прекратено незаконосъобразно, съответно уволнението на ищцата е незаконно и като такова следва да бъде отменено, който извод обосновава основателност на претенцията по чл.344, ал.1, т.1 от КТ, която като такава следва да бъде уважена.

Поради основателността на главния иск следва да бъде уважена и акцесорната претенция за възстановяване на ищцата на заеманата от нея при ответника преди уволнението длъжност „учител“.

По иска по чл.344, ал.1, т.3, вр.с чл.225, ал.1 от КТ, съдът намира следното.

Установи се по делото, че вследствие незаконното уволнение ищцата е останала без работа за периода от уволнението до приключване на съдебното дирене (чл.235, ал.3 ГПК), а именно за времето от 02.08.2021 г. до 08.12.2021 г., поради което тази претенция на ищцата е доказана по основание за посочения период.

Размерът на дължимото обезщетение следва да се определи на база полученото брутно трудово възнаграждение за месеца, предхождащ месеца, в който е възникнало основанията за съответното обезщетение, респ. последното получено от работника или служителя месечно брутно трудово възнаграждение, съгласно чл.228, ал.1 от КТ.

В случая от представеният по делото препис от ведомост за трудовото възнаграждение на ищцата за м.юли на 2021 г., се установява, че брутното ѝ трудово възнаграждение е в размер 1 292.67 лв., поради което размерът на дължимото обезщетение за горепосочения период от 02.08.2021 г. до 08.12.2021 г., възлиза на 5 558.49 лв., до който размер искът следва да бъде уважен, като обезщетението за оставяне без работа следва да бъде присъдено ведно със законната лихва върху същото, считано от предявяване на иска, при липса на доказателства, а и на твърдения за отправена покана до работодателя преди образуване на делото / ТР № 3/96 г. по гр. дело № 3/95 г., ОСГК на ВС/.

За разликата над посочения размер до предявения размер от 7 756.02 лв., искът се явява неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора искането на ищцата за присъждане на направените от нея разноски е основателно, поради което и на основание чл.78, ал.1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да и заплати разноски в размер 1 960 лв., представляващи реално заплатено от ищцата адвокатско възнаграждение.

Съгласно чл. 359 от КТ и чл. 83 ал. 1, т. 1 от ГПК, ищите - работници и служители са освободени от такси по трудови дела, поради което и предвид основателността на предявените искове, на основание чл.78, ал.6 от ГПК, в тежест на ответника/работодателя следва да бъде възложена дължимата държавна такса за производството в общ размер 322.34 лв., от която държавна такса в размер 50 лв., за всеки от исковете по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ и 222.34 лв., държавна такса за иска по чл.344, ал.1, т.3 от КТ.

Мотивиран от изложеното Районен съд – Поморие

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за незаконно и ОТМЕНЯ уволнението на Х. ИБР. СЮЛ., ЕГН *****, с адрес с.Страцин, общ.Поморие, ул. ***, със съдебен адресат в гр.Бургас, ул. „Шейново“, № 50, ет.3, адв.Р. Цв., извършено със заповед № 783/30.07.2021 г. на директора на Детска градина „Сребърно звънче“, БУЛСТАТ 000041036, с адрес с.Страцин, общ.Поморие, ул. „Шипка“, № 10.

ВЪЗСТАНОВЯВА Х.И. Ю., ЕГН *****, с адрес с.Страцин, общ.Поморие, ул. ***, със съдебен адресат в гр.Бургас, ул. „Шейново“, № 50, ет.3, адв.Р. Цв., на заеманата от нея преди уволнението длъжност „учител“ в Детска градина „Сребърно звънче“, БУЛСТАТ 000041036, с адрес с.Страцин, общ.Поморие, ул. „Шипка“, № 10.

ОСЪЖДА Детска градина „Сребърно звънче“, БУЛСТАТ 000041036, с адрес с.Страцин, общ.Поморие, ул. „Шипка“, № 10, представлявана от директора Р. Б. П., да заплати на Х.И. Ю., ЕГН *****, с адрес с.Страцин, общ.Поморие, ул. ***, със съдебен адресат в гр.Бургас, ул. „Шейново“, № 50, ет.3, адв.Р. Цв., сума в размер 5 558.49 лв. (пет хиляди петстотин петдесет и осем лева и четиридесет и девет стотинки), представляваща обезщетение за оставане без работа вследствие на незаконното уволнение, за периода от 02.08.2021 г. до 08.12.2021 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от предявяване на иска – 30.09.2021 г., до окончателното и изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над уважения размер от 5 558.49 лв., до предявения размер от 7 756.02 лв.

ОСЪЖДА Детска градина „Сребърно звънче“, БУЛСТАТ 000041036, с адрес с.Страцин, общ.Поморие, ул. „Шипка“, № 10, представлявана от директора Р. Б. П., да заплати на Х.И. Ю., ЕГН *****, с адрес с.Страцин, общ.Поморие, ул. ***, със съдебен адресат в гр.Бургас, ул. „Шейново“, № 50, ет.3, адв.Р. Цв., сума в размер 1 960 лв. (хиляда деветстотин и шестдесет лева), представляващи разноски по делото.

ОСЪЖДА Детска градина „Сребърно звънче“, БУЛСТАТ 000041036, с адрес с.Страцин, общ.Поморие, ул. „Шипка“, № 10, представлявана от директора Р. Б. П., да заплати в полза на държавата, по сметката на РС – Поморие за държавни такси, сума в размер 322.34 лв. (триста двадесет и два лева и тридесет и четири стотинки), представляваща държавна такса.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Детска градина „Сребърно звънче“, БУЛСТАТ 000041036, с адрес с.Страцин, общ.Поморие, ул. „Шипка“, № 10, представлявана от директора Р. Б. П., за присъждане на разноски по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – Бургас в двуседмичен срок от съобщението.

Съдия при Районен съд – Поморие: _____